

č í m ž s p á c h a l

trestný čin nedovolené ozbrojování podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákona,

a o d s u z u j e

podle § 185 odst. 3 tr. zákona **k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) let a 6 (šesti) měsíců**, když pro výkon tohoto trestu se obžalovaný zařazuje podle § 39a odst. 2 písm. c) tr. zákona do věznice s ostrahou.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona se obžalovanému E T ukládá **trest propadnutí věci** a to 1 ks samonabíjecí pistole zn. Browning 1935, ráže 9 mm Parabellum bez výrobního čísla s jedním druhově příslušným zásobníkem bez nábojů.

Dále se obžalovaný

F B

nar. v Praze 8, nezaměstnaný, trvale bytem státní občanství České republiky a Nizozemského království, adresa pro doručování

se z p r o š ť u j e

podle § 226 písm. c) tr. řádu obžaloby Okresního státního zastupitelství Český Krumlov ze dne 26.1.2004, sp. zn. Zt 496/2003, pro skutek, jehož se měl dopustit tím, že dne 5.11.2003 okolo 20.10 hod přicestoval s obž. E T, nar. , a M H nar. osobním automobilem zn. Alfa Romeo, SPZ GN-GL-96, na hraniční přechod Dolní Dvořiště, okr. Český Krumlov, přičemž řidič vozidla obviněný E I yl při běžné pasové kontrole požádán, aby vystoupil z vozu, na těle jmenovaného byly při prohlídce objeveny 1 ks pistole zn. Browning 1935, ráže 9 mm Parabellum bez výrobního čísla s jedním druhově příslušným zásobníkem bez nábojů, 4 ks elektrických rozbušek Deep a 2575 g vojenské trhaviny typu PLNP-10 v originálním balení funkční, přičemž pospané věci měl v úmyslu vyvézt z České republiky,

tedy společným jednáním si měl bez povolení sobě opatřit střelnou zbraň a bez povolení si měl sobě opatřit výbušninu a spáchat takový čin ve větším rozsahu,

č í m ž m ě l s p á c h a t

trestný čin nedovolené ozbrojování podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákona,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal.

Odůvodnění:

Z důkazů provedených v rámci trestního řízení má soud za prokázány následující skutkový stav.

Dne 5.11.2003 okolo 20.10 hod přicestoval obžalovaný E. T. s obžalovaným F. B. a svědkem M. H. osobním automobilem zn. Alfa Romeo, SPZ GN-GL-96, na hraniční přechod Dolní Dvořiště, okr. Český Krumlov, s tím, že vycestují z České republiky do Rakouska a dále pak do Holandska. Obžalovaný E. T. který řídil předmětné vozidlo, byl při běžné pasové kontrole požádán, aby vystoupil z vozidla. Při prohlídce obžalovaného E. T. byl na jeho levém boku za kalhoty objeven 1 ks pistole zn. Browning 1935, ráže 9mm Parabelkám bez výrobního čísla s jedním druhově příslušným zásobníkem bez nábojů, v náprsní kapse jeho bundy 4 ks elektrických rozbušek Deep a dále 2575 g plastické trhaviny typu PLNP-10, kterou měl jmenovaný připevněnou na zádech pod bundou.

Obžalovaný E. T. vypověděl, že poté, co byl jeho syna M. B. přepaden, pokusili se jej unést a jemu byla ukradena dvě auta, rozhodl se, že si opatří plynovou pistoli. Blíže se o toto nezajímal, až v hospodě U Křížů v Praze se bavil s nějakými lidmi o plynové pistoli a jeden z nich mu nabídl, zda ji nechce koupit. Tuto mu přinesl, on se ve tmě na ní díval, viděl, že jde o pochromovanou věc, která se třpytí, nemá žádné číslo, blíže jí však nezkoumal. Vypadala jinak než hračka z plastu. Osoba, od které jí koupil, je mu neznámá. O ceně za pistoli se dohadovali, domnívá se, že ji mohl koupit za 8.000,- až 12.000,- Kč a to asi měsíc před projednávanou událostí. Do doby projednávaného skutku jí měl na stavbě v B. , když tato je na samotě cca 800 metrů od vesnice a on se zde necítil bezpečně. Žádné náboje k ní neměl, ani se jí nepokoušel žádným způsobem nabít. Domníval se, že jde o plynovou pistoli, která je běžně dostupná v ČR ke koupi. On sám se snažil tuto věc koupit v obchodě, ale podle prodejce by musel mít k dispozici občanský průkaz. Nikoho o koupi této zbraně nepožádal, když on má zato, že jako cizinec nesmí vlastnit takovou zbraň. Získání předmětné zbraně byla čistá náhoda. Není držitelem zbrojního průkazu. Výbušninu našel v lesním porostu poblíž usedlosti, kterou vlastní v obci B. na Jindřichohradecku. Tuto objevil čistě náhodou, když se procházel po okolí se psem, bylo to asi dva měsíce před projednávanou událostí. Pes se zastavil u kamenů a on mezi těmito zahlédl bílou plastickou tašku. Byl zvědavý, proto odstranil kameny a tašku vyndal. V této byly dva balíčky. V jednom byly 4 rozbušky, když tyto hned rozpoznal, druhý balíček byl igelitový, vypadal jako originálně balený. Nevěděl, co to je, žádným způsobem toto nezkoumal. Pouze na něj sáhl, bylo to měkké a tato skutečnost ve spojení s tím, že se zde nacházely rozbušky, jej vedla k domněnce, že jde o výbušninu. Tuto tašku našel v blízkosti jeho usedlosti, cca 200-300 metrů. Odnesl ji do své usedlosti, kde ji nechal ležet v blízkosti boudy pro psa. Za předpokladu, že mohlo jít o výbušninu, přemýšlel, jak se ten balíček tam dostal. Uvažoval, zda to nesouvisí s předchozími událostmi a to pokusem o únos jeho syna a krádeží jeho aut. Odevzdat toto nechtěl, protože usedlost se nachází v celním pásmu, kde se pohybuje jiná policie, navíc jsou zde převaděči a on nechtěl na sebe poutat pozornost. Navíc s policií má takové zkušenosti, že po 15 krádežích mu oznámili, že tyto nejsou schopni vyřešit. V listopadu se rozhodl, že stavbu v B. zazimuje a musel se tak rozhodnout, co s tím balíčkem bude dělat. Odvezl jej společně se psem do Prahy ke známým, o 2 dny později si jej vzal s tím, že si jej doma schová a bude dál pátrat po tom jak se výbušnina dostala do blízkosti jeho usedlosti. Nakonec se rozhodl, že tuto věc

převez do Holandska a tam uvidí co dál. V té době byl jeho syn obžalovaný I B₁ v ČR asi 3 měsíce, když on byl po úraze a rozhodl se, že pojedje na kontrolu. Tento jej požádal, zda by jej neodvezl zpátky do Holandska. Předmětný den se obžalovaný F. B₁ dostavil asi 2 hodiny před odjezdem na adresu , odkud následně společně odjízděli. Předtím syna neviděl asi 1 měsíc, ani s ním netelefonoval. Výbušninu si na tělo přilepil v bytě a to sám, nikdo mu s tím nepomáhal. Vzal si lepící pásku hnědé barvy, tuto nalepil na igelitový balíček, levou rukou si tento přidržel, pravou rukou pak držel pásku. Balíčkem se opřel o zeď, tento byl měkký, zdeformoval se a víceméně se mu přilepil na tělo. Pravou rukou pak několikrát přelepil pásku kolem těla. Tuto utrl a věc bez problémů zůstala připevněná. Rozbušky si dal do náprsní kapsy bundy, pistoli si dal za pas, aby jí nikdo z jeho spolujezdců neviděl. Toto učinil těsně před odjezdem, když on do poslední chvíli nebyl rozhodnut, co s danou věcí udělá. Neví, zda v dobu, kdy si výbušninu připevňoval na tělo, byl jeho syn obžalovaný F. B₁ v bytě, jedná se o byt 3+1. Společně s ním a synem obžalovaným F. B₁ s nimi cestoval také svědek H₁ který jel do Holandska na výlet. Z Prahy jeli směrem na České Budějovice a dál na Dolní Dvořiště, během jízdy stavěli ještě v Praze, kde tankoval LPG, dále potom v obchodě v Českých Budějovicích, kde si jeho spolujezdcí nakupovali jídlo a dále tankoval plyn ještě v Dolním Dvořišti. Auto řídil on, během celé jízdy měl na sobě zelenou bundu, když v autě přestalo fungovat topení. Na hranicích předával celníkovi pasy on, měl je nachystány za celou posádku, byly otevřené. Následně byl vyzván, aby vystoupil z auta a položil ruce na toto, tak učinil. O výbušnině ani pistoli s nikým nemluvil. Jeho syn obžalovaný F. B₁ má vlastní život a o tomto by se s ním z principu nebavil, svědek H₁ je pouze známý a on neviděl žádný důvod, proč by se s ním o těchto věcech měl bavit. Jak pistoli tak výbušninu měl k dispozici před posledním příjezdem do České republiky, nedokáže však říci, zda měl dříve výbušninu či zbraň. Pistoli by nikdy nepoužil, nebyla ani nabitá, užil by jí pouze v případě ohrožení, když by tuto vytáhl, aby bylo vidět, že disponuje s něčím, co se pistoli podobá. Jakou hodnotu má výbušnina, neví. On má negativní vztah ke zbraním, zbraň si pořídil a výbušninu si ponechal, protože se cítil ohrožen. Skutečnost, že našel výbušninu, by určitě nahlásil do 3 měsíců po převozu do Holandska a to orgánům příslušným v této zemi. Byl-li obžalovaný E. T₁ vyslýchán v přípravném řízení a to jednak před policejním radou dne 6.11.2003 a následně před soudem dne 7.11.2003, kdy bylo rozhodováno o vzetí jeho osoby do vazby, pak uvedl, že s trhavinou nezamýšlel nic jiného, než že si ji ponechá pro sebe. U výslechu před soudem dne 6.11.2003 pak dodal, že vědomosti o zbraních má v podstatě z mládí, zůstalo mu to jakoby koníček.

Obžalovaný F. B₁ vypověděl, že v České republice se zdržoval od července 2003. Přijel-li jeho nevlastní otec obžalovaný T₁ několik dní před projednávaným skutkem do České republiky, požádal jej o odvoz do Holandska, kam chtěl jet za svojí matkou. Před tímto se s obžalovaným T₁ dlouho neviděli. Předmětný den přijel ze Slaného k bratrovi M. B₁ na adresu . V bytě usnul na sedačce, asi po 3 hodinách pak s obžalovaným T₁ nastoupili do auta. Následně vyzvedli na stanici metra Rajská Zahrada svědka H₁ a všichni vyjeli směrem do Českých Budějovic. Zde zastavili v obchodě, on se svědkem H₁ šli nakupovat, mohli se zde zdržet tak 20 minut, otec byl v autě. Následně zastavili na benzinové stanici v Dolním Dvořišti, kde kupovali plyn do auta, zde se mohli zdržet tak 10 minut. Celou cestu řídil obžalovaný T₁, on seděl vzadu, jako přední spolujezdec seděl svědek E. B₁. Během jízdy měl na sobě obžalovaný T₁ džínu, dlouhou bundu, asi mu byla zima. Má zato, že v autě topení fungovalo. Nevšiml si, že by obžalovaný T₁ při nastupování do auta či během jízdy

měl něco schované pod bundou. Na hraničním přechodu předával pasy obžalovaný T , na jeho chování mu při hraniční kontrole nepřišlo nic zvláštního. K žádosti celníků obžalovaný T vystoupil z vozidla a on najednou viděl, jak mu z pasu vytahují pistoli. V první chvíli se domníval, že jde o normální kontrolu, přišlo mu však divné, proč se ptají, zda mají u sebe zbraně. On o žádných zbraních v autě nevěděl. O zbraních se s obžalovaným T u nikdy nebavil a to ani při jízdě v autě předmětný den. Obžalovaný T byl kdysi sběratel zbraní, mohlo to být v době, kdy jemu bylo 10, viděl u něj asi pistole. Od té doby u něj již žádnou zbraň neviděl. Obžalovaný T mu jednou vyprávěl, že zbraně byly jeho koníčkem. Do Holandska zpravidla jezdili přes hraniční přechod Rozvadov, pokud tentokrát jeli přes hraniční přechod Dolní Dvořiště, tak to bylo z důvodu, že chtěli jet kolem jejich chalupy, kde však nakonec nestavěli. Domnívá se, že tuto cestu otec i lépe zná.

Svědék M H vypověděl, že předmětný den jel s obžalovanými do Holandska za přáteli a za možností brigády. Zmiňoval se obžalovanému B že až pojedou do Holandska, ať mu dají vědět. S tímto se setkal den před projednávaným skutkem. Sdělil mu, že jedou do Holandska a mohli by jej vzít. On k nim do auta nastoupil na Rajske Zahradě, jeli směrem na České Budějovice a Dolní Dvořiště. Během cesty zastavovali kousek před výjezdem z Prahy u pumpy, pak v Českých Budějovicích, kde si nakupovali občerstvení a dále těsně před hranicemi v Dolním Dvořišti, kde tankovali a opravovali zadní osvětlení SPZ. Auto po celou dobu řídil obžalovaný T , který měl na sobě kalhoty, triko a dále bundu. On byl velmi unavený po předchozím večeru, s obžalovaným B oba v autě spali, byli rádi, že vůbec nastoupili. Během cesty zaregistroval nějaký telefonát, že se něco zrušilo. Byli-li kontrolováni na hranicích, pak celníci delší dobu kontrolovali pasy, dívali se do počítače a následně přivolali kolegu. On dával pozor, co se děje, když již v minulosti byli vícekrát odstaveni, pamatuje se, že tam byl nějaký problém s novým pasem obžalovaného T . Tentokrát policisté přistoupili k obžalovanému T a vyzvali jej, zda má u sebe zbraň. Tento řekl, že nikoli a usmál se. On si myslel, proč by u sebe měl mít nějakou zbraň. Celníci pak něco našli, řekli, že je to zbraň, obžalovaný T se znovu usmál. Myslel si společně s obžalovaným B , že je to sranda. Pak obžalovanému T nasadili želízka a on viděl, jak se něco zablesklo. Následně byli požádáni o přeparkování auta. On si během celé jízdy nevšiml, že by obžalovaný T měl něco schovaného pod bundou, v autě se o zbraních nebavili. Neví, jaký vztah obžalovaný T má ke zbraním. V minulosti jezdil s obžalovanými vícekrát do Holandska to buď přes hraniční přechod Dolní Dvořiště nebo Rozvadov, který užívali častěji. Přes tento hraniční přechod je totiž cesta kratší, odhaduje, že o 4-5 hodin než při cestě přes hraniční přechod Dolní Dvořiště. Přes hraniční přechod Dolní Dvořiště se jezdilo z důvodu, že obžalovaný T zde má chalupu a stavoval se zde. Předmětný den na tuto chalupu nezajížděli. Nebavili se, proč tentokrát jedou touto cestou, jeho zajíždka nepřekvapila. V Holandsku bydlí u obžalovaného T , neviděl zde nikdy žádnou sbírku zbraní. U obžalovaného T si nikdy zbraně nevšiml.

Svědék V N vypověděl, že předmětný den nastoupil ve večerních hodinách do služby na pracoviště Hraniční přechod Dolní Dvořiště. Krátce poté přijel obžalovaný T s bílým autem Alfa Romeo holandské poznávací značky. Předložil mu české cestovní pasy a toto jej zarazilo. Viděl-li totiž přijíždět bílé staré auto s holandskou značkou, očekával jako posádku mladé Holanďany, kteří většinou starší typ vozidel využívají k dovolené. Na místo nich tam byl obžalovaný T a dva mladí Češi. Kontroloval totožnost posádky, cestovní pasy a vyžádal si doklady k vozidlu. Obžalovaný T toto komentoval, že jde zase o nějaké problémy na hranicích a pověděl, že je Holanďan a má k dispozici i holandské cestovní pasy.

Ptal se jej, proč tedy předkládá české cestovní pasy. Toto chování obžalovaného T. . . jej utvrdilo v tom, že není vše v pořádku a nechal předmětné auto odstavit. Požádal obžalovaného T. . . , aby vystoupil z auta. Zeptal se jej, zda má u sebe nějakou zbraň, on řekl, že nikoli. Začal jeho osobní prohlídku a na levém boku našel krátkou stříelnou zbraň. Pokud se jej ptal, proč tuto u sebe má, obžalovaný T. . . neodpověděl. Zbraň předal kolegovi a obžalovaného T. . . odvedl do budovy k podrobnější prohlídce. Zde obžalovaný T. . . prohlásil, že nebude nic zapírat a vytáhl z náprsní kapsy 4 rozbušky. Poté odložil kabát, vyhrnul si mikinu a požádal o nůžky. Viděl, že obžalovaný má na těle nějaký balíček. Kolega přinesl nůžky, obžalovaný T. . . dal ruce nahoru, oni rozstříhli pás zepředu, balíček zároveň vzadu přidržovali. Tento byl několikrát obmotán izolepou. Balíček dali na stůl. Dovodil si, že jde o výbušninu, když předtím obžalovaný T. . . vytáhl 4 rozbušky, navíc má určité zkušenosti se zbraněmi a výbušninami. Předmětné auto řídil obžalovaný T. . . a pokud tento vystoupil, měl na sobě kabát. Nebylo vůbec patrné, že by pod tímto měl něco schovaného.

Z odborného vyjádření odboru kriminalistické techniky a expertíz z oboru pyrotechnika založeného na č.l. 77-79 spisu včetně fotodokumentace a výpovědi jeho zpracovatele Jana Kubánka bylo zjištěno, že předložená hmota o celkové hmotnosti 2515 g vykazuje v cca 98 % chemické vlastnosti charakteristické pro trhavinu s komerčním označením Semtex. Z dalších zkoumaných charakteristik jako celkový vzhled na řezu kvádru, plastičnost a zbarvení lze stanovit, že se jedná o plastickou trhavinu typu PLNP-10. Oba zmíněné názvy označují jednu a tu samou trhavinu, když označení PLNP-10 je vojenské označení, zatímco označení Semtex je názvem komerčním. Výrobcem popsané trhaviny je Synthesia Semtín Pardubice. Výrobek je určen jako speciální druh náloživa zejména pro vojenské účely. Na základě chemických vlastností lze zařadit PLNP-10 mezi trhaviny na bázi nevýbušného plastifikátoru (pojiva), kterého se zde vyskytuje 10-20 % a ve zbytku na bázi pentritu, což je samotná trhavina určená k výkonu. Trhavina je určena např. pro destrukční práce na železobetonových a kovových konstrukcích, práce pod vodou nebo pro přípravu speciálně tvarovaných náloží. Účinnost trhaviny nelze jednoznačně stanovit, v tomto případě ovlivňuje konečný výsledek (tzv. pracovní výkon) použité trhaviny celá řada faktorů, které nelze předem přesně definovat – prostředí, způsob umístění, vytvarování trhaviny do nálože, její utěsnění, způsob roznětu atd. Obecně však lze na základě jejích výbušninářských vlastností stanovit, že při předpokládaném způsobu použití má vyšší pracovní výkon než TNT (trinitrotoluen), když tato výbušnina je užívána jako obecně uznávaný standard, od kterého se počítá účinnost výbušniny. Pentrit je podstatně účinnější než TNT. Hmotnost 2,5 kg je hmotností velice značnou pro běžné užití této trhaviny. Pokud by došlo k odpálení trhaviny v tomto množství na volném prostranství za předpokladu, že by zde bylo běžné podloží, mohl by být vytvořen kráter o průměru 2-3 metry, hloubce 50-60 cm. Pokud by však výbušnina byla vytvarována do nálože a bylo by využito jejích vlastností, pak množství, které je zde projednáváno, by bylo schopné závažně narušit drobnější stavbu případně tuto zcela zlikvidovat. K úplné devastaci osobního vozidla by se množství této trhaviny počítalo v řádu dekagramů, maximálně 20 dkg. V případě letadla lze zmínit nechvalně známou leteckou katastrofu nad Skotskem (Lockerbie), kde se předpokládá, že tato mohla být způsobena užitím 10-15 dkg této výbušniny. Zajištěná trhavina byla za pomoci standardní elektrické rozbušky přivedena k výbuchu, jednotlivé nálože bezchybně detonovali s průvodními jevy odpovídajícími výbuchu PLNP-10. U zkoumané trhaviny nebyly zjištěny žádné známky nesprávného nebo extrémně nevhodného skladování. Tato má velkou stabilitu a za předpokladu, že by byla volně uložená v lese, pak by zde mohla být léta a nedostála by žádných změn. Předložený kvádr trhaviny odpovídá rozměrově i hmotnostně bez podstatných odchylek provedení, ve kterém je dodáván výrobcem. Drobné rozměrové od

chylky mohou být, vzhledem k tomu, že chybí kartonový přebal a jedná se o relativně snadno tvárný materiál, způsobeny běžnou manipulací. U trhaviny, tak jak byla předložena ke zkoumání, nelze ve zdejších podmínkách určit její laborační údaje (výrobní série a rok výroby). Tyto údaje uvádí výrobce pouze na kartonovém přebalu a přepravním truhlíku, v nichž jej trhavina dodávána. Jedná se o tzv. detekovanou trhavinu, tj. trhavinu, jejíž přítomnost lze zjistit a to díky identifikačním prvkům, které jsou do těchto trhavin přidávány od roku 1990. V předmětné trhavině se nachází identifikační prvek, který se začal do výbušnin při jejich výrobě přidávat v roce 1999. Detekovanou trhavinu však lze zjistit pouze speciálními přístroji, ne při běžném provozu. Parafinový zábal u zajištěné výbušniny je originální, jakmile je totiž výbušnina do tohoto zabalena, nelze jej z ní sundat bez jejího poškození. Zda je originální i igelitový přebal, se nedá říci. Oficiální cena 1 kg této trhaviny se pohybuje v řádech deseti korun. Popsaná trhavina je výbušninou ve smyslu zákona č. 61/88 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě ve smyslu pozdějších změn a doplňků. Dále předmětem zkoumání byly zajištěné 4 ks elektrických rozbušek. Všechny rozbušky jsou stejného typu a provedení s tím rozdílem, že ve dvou případech se jedná o 4. stupeň v sadě a ve zbývajících případech pak o 6. stupeň v sadě. Jednotlivé stupně představují rozdílný časový odstup detonace. Rozbušky se dodávají ve dvanáctistupňové řadě, stupeň 4 a 6 je považován za střed, když časový odstup k následné detonaci představuje 0,5 sekundy. U všech čtyřech kusů se jedná o standardní výrobní provedení elektrických rozbušek s iniciační mohutností č. 8, běžně používaných na území ČR k roznětu výbušnin různých typů a provedení, zejména v civilním sektoru. K ověření funkčnosti byly 2 ks rozbušek (1x č. 4, 1x č. 6) postupně iniciovány za pomoci roznětice typu RK-A. Následně byly k dalším dvěma kusům rozbušek přiloženy náložky trhaviny a tyto iniciovány stejným způsobem. Všechny čtyři rozbušky iniciovaly, u dvou, ke kterým byly přiloženy náložky, přivedly tyto náložky k výbuchu. Všechny rozbušky tak byly schopny přivést k roznětu zajištěnou výbušninu. U zkoumaných rozbušek nebyly zjištěny žádné dodatečné úpravy a jejich stav nesvědčí o extrémně nevhodném skladování. Výrobní – laborační data nebyla zjištěna, neboť tato výrobce uvádí pouze na spotřebitelském obalu, nikoli na jednotlivých rozbuškách. Rozbušky obsahují mimo dalších součástí primární a sekundární náplně, které jsou výbušninou ve smyslu shora citovaného zákona. V případě nešetřného skladování rozbušek by tyto mohly být nebezpečnější než trhavina stejně skladovaná. Obsahují řadu složek, které jsou silně náchylné k iniciaci a mohlo by tak dojít k jejich znehodnocení.

Z protokolu o vydání věci založeného na č.l. 28 se zjišťuje, že obžalovaný E T: dne 5.11.2003 ve 23.00 hod vydal plastickou trhavinu PLNP-10, 4 ks rozbušek a pistoli nezjištěné značky s vyjmutým zásobníkem, když se jedná o věci, které byly zajištěné na jeho osobě na hraničním přechodu Dolní Dvořiště.

Z odborného vyjádření Odboru kriminalistické techniky a expertízy vypracovaného z oboru balistika založeného na č.l. 63-76 spisu se zjišťuje, že předložená zbraň je samonabíjecí pistole zn. Browning 1935, také značená FN35-HP, ráže 9 mm Parabellum, bez výrobního čísla s jedním druhově příslušným zásobníkem bez nábojů. Předložená zbraň má na levé vnější straně závěru ručně vyryto značení HP-Expert CAL 9x19/Patent Browning. Předložená samonabíjecí pistole byla s největší pravděpodobností upravena ze sériově vyrobené samonabíjecí pistole zn. Browning 1935, která byla silně poškozena jak povrchovou tak hloubkovou korozí. Povrchová úprava zbraně není původní, vnější plochy závěru pistole jsou bez povrchové úpravy, jsou přebroušeny a vyleštěny do vysokého lesku. Předložená zbraň není označena žádnou platnou civilní (komerční), tuzemskou či cizozemskou zkušební

(ověřovací) značkou podle vyhlášky Ministerstva průmyslu a obchodu č. 313/2000 Sb. Zbraň je vybavena plně funkční vnější manuální pojistkou, která blokuje napnutý bicí kohout, dále je vybavena vnitřními pojistkami a to funkční závěrovou pojistkou, nefunkční zásobníkovou pojistkou a pojistným záchytem bicího kohoutu. Zkoumaná samonabíjecí pistole byla prověřena na samospuštění otřesem, poklepem gumovou paličkou na závěr, ústní hlavně a rám z různých směrů. K samospuštění nedošlo. Provedeným výtěrem vývrtu hlavně na tampon vaty bylo zjištěno, že vývrt je suchý, nenakonzervovaný a nese stopy očazení. Z předložené zbraně bylo vystřeleno, střeleno. Současnými metodami dobu poslední střelby nelze jednoznačně stanovit. Způsobilost předložené zbraně ke střelbě byla ověřena zkušební střelbou, při které se jednou vyskytla závada a to nezachycení závěru v zadní poloze po vystřelení posledního náboje. Předložená samonabíjecí pistole je celkově ve špatném technickém stavu, přesto je schopna střelby, při které hrozí havárie zbraně. Vizualní a manuální prověrkou funkčnosti jednotlivých mechanismů samonabíjecí pistole byly zjištěny technické závady a nepřislušné amatérské úpravy. Tyto byly provedeny necitlivě, bylo provedeno zeslabení závěru, což vedlo k jeho vyhnutí vně prostoru uzamčení hlavně do závěru. Tato úprava může mít za následek havárii zbraně. Provedené úpravy nemohly být provedeny amatérským způsobem a běžným domácím nářadím. Na předloženou zbraň – samonabíjecí pistolí se vztahují za ustanovení zákona o střelných zbraních a střelivu č. 112/2002 Sb.

Skutkový stav je dále zjišťován z fotodokumentace zachybující obžalované a jejich auto bezprostředně po jejich zadržení, jak tito byli oblečeni, jakož i věci, které byly u nich zajištěny (č.l. 87-90 spisu) a dalších ve spise založených listinných důkazů.

Vyhodnocením zmíněných důkazů jak jednotlivě tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je shora popsán. Svá skutková zjištění ohledně toho, že dne 5.11.2003 okolo 20.10 hod. na hraničním přechodu v Dolním Dvořišti v rámci prováděné kontroly byly u obžalovaného E T nalezeny 1 ks pistole zn. Browning 1935 se zásobníkem bez nábojů, 4 ks elektrických rozbušek a 2575 g vojenské trhaviny PLNP-10 soud opírá o výpověď obžalovaného E T výpověď svědka N a protokolu o vydání věci založeného na č.l. 28 spisu. Tyto výpovědi jsou dále podporovány výpovědí obžalovaného F a svědka M H kteří shodně uvedli, že viděli, jak osoby provádějící kontrolu obžalovaného E T tohoto objevily pistoli.

Skutečnost, že zajištěná zbraň je zbraní střelnou, bylo prokázáno odborným vyjádřením vypracovaným v oboru balistika. Obhajobu obžalovaného E T že on se domníval, že jde o plynovou pistolí, soud považuje za účelovou. Tvrdil-li obžalovaný, že on tuto zbraň koupil náhodně a prohlížel si ji pouze ve tmě je nutno toto konfrontovat s tvrzením, že i přes tyto podmínky on viděl, že na této zbraní je vyryté číslo. Lze tak důvodně předpokládat, že při koupi zbraně byly takové světelné podmínky, že mohl rozeznat, jaký druh zbraní si opatřuje. Navíc s touto zbraní podle vlastní výpovědi disponoval určitý časový úsek předtím než tato byla zjištěna a to cca 1 měsíc, měl tak dostatek prostoru zjistit, o jakou zbraň jde. Hájit-li se tím, že on má negativní vztah ke zbraním, byl přesvědčen, že jde o plynovou pistolí, bylo toto jeho tvrzení vyvráceno výpovědí obžalovaného B , který uvedl, že jeho otec obžalovaný T měl sbírku zbraní. Po této výpovědi obžalovaný T připustil, že byl v minulosti držitelem 2 vzduchovek. Dále nelze přehlédnout, že jeho výpověď před soudem týkající se jeho vztahu ke zbraním je zcela v rozporu s jeho výpovědí učiněnou před soudem v rámci rozhodování o vzetí do vazby, kdy uvedl, že má vědomosti o zbraních z doby svého mládí,

v současné době mu to zůstalo jako koníček. Lze tak důvodně předpokládat, že obžalovaný měl minimální znalosti týkající se zbraní. Navíc je nutno dodat, že i z laického pohledu je patrné, že zajištěná zbraň je zbraní střelnou. Při posuzování věrohodnosti obžalovaného T

soud nemohl přehlédnout ani tu skutečnost, že on na jedné straně tvrdí, že je přesvědčen, že ani plynovou pistoli jako cizinec nemůže na území České republiky vlastnit, aby si na druhou stranu pistoli podle něho plynovou pořídil. Soud tak dospěl k závěru, že obžalovaný

T si opatřil zbraň s vědomím, že jde o střelnou zbraň a jako takovou ji u sebe přechovával a to přesto, že není držitelem zbrojního pasu. Šlo o zbraň funkční, když toto se podává z odborného vyjádření. Dlužno dodat, že i kdyby zajištěná zbraň nebyla funkční, tak by tato skutečnost neměla vliv na trestní odpovědnost obžalovaného T ve vztahu k trestnému činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 1 tr. zákona, tato by mohla mít vliv pouze na posouzení společenské nebezpečnosti takového jednání.

Ve vztahu k obsahu balíčku, který byl zajištěn na těle obžalovaného T pod jeho bundou, bylo z odborného vyjádření zjištěno, že se jedná o plastickou trhavinu PLNP-10, komerční označení Semtex. Jedná se o výbušninu ve smyslu zákona č. 61/88 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a státní báňské správě. Tvrzení obžalovaného T, že on tuto náhodně našel v lese, se v rámci trestního řízení nepodařilo vyvrátit. Namítá-li obžalovaný, že on ve skutečnosti nevěděl, že jde o trhavinu, že on měl pouze takovou domněnku, soud považuje za ryze účelové. Za situace, kdy on vedle výbušniny disponuje s čtyřmi funkčními elektrickými rozbuškami, sám uvádí, že právě tato skutečnost a fakt, že obsah balíčku byl měkký, jej vedla k tomu, že by se mohlo jednat o výbušninu, je soud přesvědčen, že obžalovaný věděl o tom, jaký je obsah převážené věci. Vždyť sám vypověděl, že tuto věc si upevnil na tělo z důvodu bezpečnosti v případě havárie auta, kdy by mohl minimalizovat nebezpečí výbuchu. Již v rámci svého výslechu v přípravném řízení, který se konal bezprostředně po zadržení obžalovaného T, tento uvádí, že ze svých zkušeností věděl, že se může jednat o výbušninu, byl-li vyslýchán následně před soudem dne 6.11.2003, hovořil o trhavině. Soud neuvěřil tvrzení obžalovaného T, že nevěděl, že převáží výbušninu také s ohledem na rozpor v jeho výpovědi týkající se toho, jak s výbušninou naloží. Podle verze z přípravného řízení uváděl, že s výbušninou nic nezamýšlel, chtěl si ji nechat pouze pro sebe, aby následně v rámci hlavního líčení soud utvrzoval v tom, že by tento nález určitě nahlásil po 3 měsících, kdy by tuto přivezl do Holandska a to místním úřadům. Nabízí se otázka, proč zrovna po 3 měsících a proč by toto oznámení neučinil v České republice bezprostředně po nálezu výbušniny. Skutečnost, že v rámci trestního řízení se nepodařilo jednoznačně určit původ výbušniny ani účel, za jakým tuto obžalovaný T přechovával, nemá vliv na trestní odpovědnost obžalovaného T a on se svým jednáním dopustil trestného činu nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zák.

Ve vztahu k přechovávání výbušniny obžalovaným T se dále zabýval soud tím, zda on tento čin spáchal ve větším rozsahu. Soud zde vycházel z toho, jak je toto jednání obžalovaného T pro společnost nebezpečné. Z výslechu svědka K zpracovatele odborného vyjádření z oboru pyrotechnika, bylo zjištěno, že i nepatrné množství vztahu k zajištěné trhavině může způsobit destrukci osobního vozidla či letadla, bylo-li by použito celé množství zajištěné trhaviny, mohlo by to mít za následek vážné poškození statiky budov, případně jejich demolici (drobnější stavby). Při určování stupně společenské nebezpečnosti projednávaného jednání soud nemohl odhlédnout ani od současné mezinárodní situace, kdy často dochází k teroristickým útokům, při kterých je využíváno právě plastických trhavin. Soud má tak zato, že stupeň společenské nebezpečnosti jednání obžalovaného spočívající

v přechovávání 2575 g plastické trhaviny PLNP-10 (Semtex) je velmi vysoký, v projednávaném případě lze hovořit o značném množství výbušniny, se kterou obžalovaný T disponoval.

Soud dospěl k následujícím závěrům. Obžalovaný E T opatřil střelnou zbraň, tuto přechovával, aniž by byl držitelem zbrojního pasu. Dále měl k dispozici bez příslušného povolení výbušninu a to ve větším rozsahu, jak bylo rozvedeno shora. Soud tak kvalifikoval jednání obžalovaného E T jako trestný čin nedovolené ozbrojování podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákona.

Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro učení jeho druhu a výše. K osobě obžalovaného E T se zjišťuje, že byl v minulosti jedenkrát soudně trestán, odsouzení bylo v roce 1990 amnestováno a z tohoto důvodu se na jmenovaného hledí, jako by nebyl odsouzen. Uvedl-li obžalovaný T že byl souzen v Holandsku, tak soud k tomuto nepřihlédl, když nemá k dispozici příslušné doklady, které by prokazovaly tuto skutečnost a osvětlovaly, za jakou trestnou činnost byl postižen a jakým způsobem. Výměru trestu je třeba zvolit v rámci trestní sazby ustanovení § 185 odst. 3 tr. zákona, podle níž lze uložit trest odnětí svobody na 1 rok až 5 let. Účelu trestu bude dosaženo podle názoru soudu pouze přímým omezením osobní svobody obžalovaného T , když on se dopustil závažného trestného činu s vysokým stupněm společenské nebezpečnosti. Byl mu tak uložen trest odnětí svobody ve druhé polovině zákonné sazby. V souladu s ustanovením § 39a odst. 2 písm. c) tr. řádu byl obžalovaný T zařazen do věznice s ostrahou, když mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře převyšující 2 roky.

Dále byl obžalovanému T uložen trest propadnutí věci podle § 55 odst. 1 písm. a) tr. zákona a to ve vztahu k zajištěné samonabíjecí pistoli zn. Browning 1935 s jedním zásobníkem bez nábojů, když bylo prokázáno, že on je vlastníkem této věci a tato byla použita k spáchání trestného činu. Tento trest nebyl ukládán ve vztahu ke 4 ks rozbušek a plastické trhaviny, když tyto byly spotřebovány při vypracování odborného vyjádření.

Ve vztahu k obžalovanému F R má soud za prokázané, že on byl v autě s obžalovaným T v době, kdy tento měl u sebe 1 ks pistole, 4 ks elektrických rozbušek a plastickou trhavinu. Soud se tedy zabýval otázkou, zda tento věděl o této skutečnosti a zda se podílel na opatření si daných věcí. Obžalovaný B vypověděl, že neměl vědomost o tom, že obžalovaný T disponuje se zbraní a výbušninou, nevěděl, že tyto věci u sebe přechovává. Tuto jeho výpověď podporuje i obžalovaný T který uvedl, že obžalovaný B neměl vědomost o tom, že on disponuje s předmětnými věcmi. Obhajobu obžalovaného B se tak nepodařilo vyvrátit i s ohledem na skutečnost, že svědek H a I shodně uvedli, že na obžalovaném T nebylo patrné, že by u sebe předmětné věci měl, tyto byly schované pod jeho oblečením. Za situace, kdy se nepodařilo prokázat, že by obžalovaný B nějakým způsobem participoval na opatření zbraně a výbušniny a že by věděl o tom, že obžalovaný T tyto přechovává, bylo nutno jej zprostit obžaloby podle § 226 písm. c) tr. řádu.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému sou-

du v Českých Budějovicích prostřednictvím soudu podepsaného a to ve trojím vyhotovení.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný může rozsudek napadat, pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká a v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Poškození, kteří uplatnili nárok na náhradu škody, mohou rozsudek napadat pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobilé přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává být i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže ten, kdo se tohoto práva vzdal.

Okresní soud v Českém Krumlově
dne 3.3.2004

JUDr. Jitka Juřicová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Jana Krátká

